

Congress of the United States
Washington, DC 20515

March 13, 2014

To the Women of Afghanistan:

Over the past 12 years, Afghan women have made enormous strides in political empowerment and participation, education, and health. While this progress has not been without setbacks, you should take pride in what has been accomplished thus far. These achievements will be the foundation of developing a sustainable peace in Afghanistan.

In October 2004, women were able to exercise their right to vote for the first time in decades. There was also significant progress in Afghan law, with the 2007 release of the National Action plan for women and the 2009 enactment of the Elimination of Violence Against Women Act. Twenty-eight percent of the seats in parliament were held by women in 2011. Just last year, women played a major role in representing Afghan civil society at the Tokyo Conference with international donors.

While your progress has been inspiring, we are aware of the tremendous challenges women and girls continue to face. A 2010 study by the Afghan Ministry of Public Health found that twenty-one percent of Afghan girls are married before the age of fifteen. Child marriage significantly raises the risks of girls developing health problems and ends their education far too young. Only twenty percent of young women between the ages of fifteen and twenty-four can read and write. Afghanistan ranks 158th in maternal mortality with less than a quarter of women have skilled attendants present when giving birth.

As you continue to fight for equal opportunity, equal participation, and equal protection under the law, we are committed to standing with you. We firmly believe that expanding women and girls' access to education, economic enrichment, and social mobility will benefit not only the individual girl, but her whole community.

As the international community and the government of Afghanistan move towards the post-2014 era, we pledge to continue to support policies and programs that empower women and girls.

Sincerely,

Betty McCollum
Member of Congress

Barbara Lee
Member of Congress

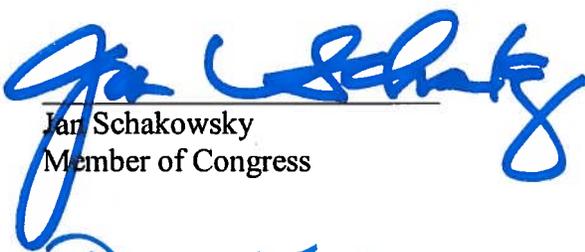
James P. McGovern
Member of Congress

Michael M. Honda
Member of Congress

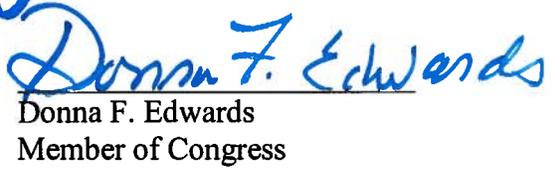
Carolyn B. Maloney
Member of Congress

Jan Schakowsky
Member of Congress

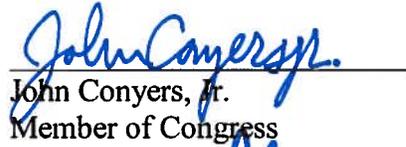
Keith Ellison
Member of Congress

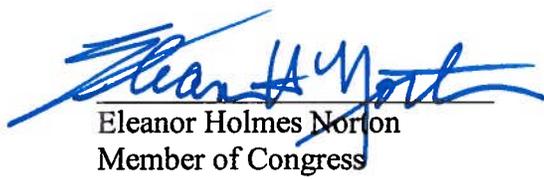
Donna F. Edwards
Member of Congress

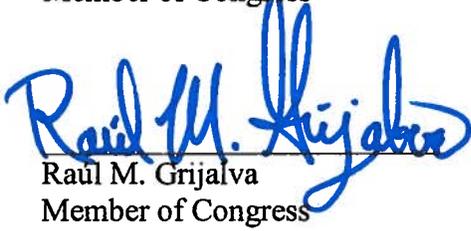
Gwen Moore
Member of Congress

John Conyers, Jr.
Member of Congress

Eleanor Holmes Norton
Member of Congress

Raúl M. Grijalva
Member of Congress

Niki Tsongas
Member of Congress

Rick Nolan
Member of Congress

Sheila Jackson Lee
Member of Congress

Jackie Speier
Member of Congress

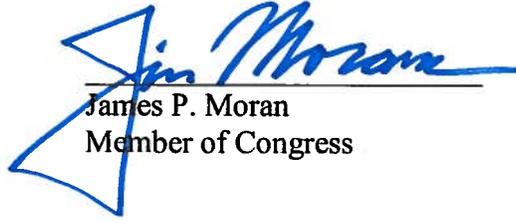
Eric Swalwell
Member of Congress

Susan Davis
Member of Congress

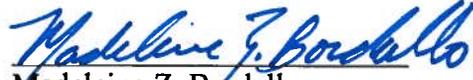
Lois Frankel
Member of Congress

James P. Moran
Member of Congress

Carol Shea-Porter
Member of Congress

Madeleine Z. Bordallo
Member of Congress

Eddie Bernice Johnson
Member of Congress

John Delaney
Member of Congress

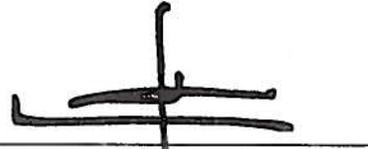
William R. Keating
Member of Congress

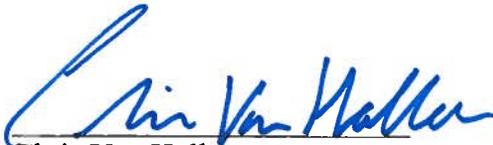
Juan Vargas
Member of Congress

Rosa DeLauro
Member of Congress

Colleen Hanabusa
Member of Congress

Chris Van Hollen
Member of Congress

Alan Lowenthal
Member of Congress

Jim McDermott
Member of Congress

Congress of the United States
Washington, DC 20515

March 13, 2014

به زنان افغانستان:

در ۱۲ سال گذشته زنان افغان گام های بزرگی را در راستای توانمند سازی و مشارکت سیاسی، تعلیم، و صحت برداشته اند. باوجود که این پیشرفت با عقب نشینی ها همراه بود، شما بر آنچه که به دست آوردید باید بنایید. این دستاوردها یک اساس برای توسعه صلح پایدار در افغانستان خواهد بود.

برای بار اول در ده ها سال، زنان توانستند در اکتوبر 2004 از حق رای خویش استفاده نمایند. با نشر پلان کاری ملی برای زنان افغانستان در 2007 و انفاذ قانون منع خشونت علیه زنان در 2009، قانون افغانستان پیشرفت قابل توجهی نمود. بیست و هشت در صد کرسی های پارلمان در 2011 توسط زنان احراز شده بود. فقط در سال گذشته زنان نقش عمده ای را در در نمایندگی از جامعه مدنی افغانستان در کنفرانس توکیو با دونهای بین المللی ایفا نموده است.

در حالیکه پیشرفت های شما الهام بخش بوده، ما از چالشهای بزرگی که زنان و دختران با آن روبرو اند، آگاه هستیم. سروی سال 2010 وزارت صحت عامه افغانستان دریافته است که بیست و یک در صد دختران افغان قبل از پانزده سالگی عروسی میشوند. ازدواج طفولیت خطر بوجود آمدن فیستولهای حین ولادت را در دختران به طور قابل ملاحظه افزایش داده، باعث توقف قبل از وقت تعلیم ایشان میگردد. تنها بیست در صد زنان جوان بین سنین پانزده و بیست و چهار سالگی خوانده و نوشته میتوانند. کمتر از چهارم حصه زنان در حضور افراد ماهر ولادی طفل به دنیا میاورند و افغانستان در صحت مادر در رده 158م قرار دارد.

همانطوریکه شما برای فرصت های مساوی، اشتراک مساوی، و محافظت مساوی تحت قانون مبارزه را ادامه میدید، ما متعهد هستیم که با شما ایستاد باشیم. ما قویاً باور داریم گسترش دسترسی زنان و دختران به تعلیم، غنی سازی اقتصادی، و تحرک اجتماعی نه تنها به شکل انفرادی برای دختر بلکه برای تمامی جامعه او مفید خواهد بود.

در حالیکه جامعه بین المللی و دولت افغانستان به طرف دوره بعد از 2014 پیش میروند، ما به حمایت از پالیسی ها و برنامه های که زنان و دختران را توانمند میسازد متعهد هستیم.

با احترام

Congress of the United States
Washington, DC 20515

March 13, 2014

د افغانستان بنځو ته:

په تیرو ۱۲ کلونو کې افغانو بنځو د سیاسي پیاوړتیا او ګډوون، زده کړې، او روغتیا په ډګر کې لوی ګامونه پورته کړي دي. سره لدې چې دا پرمختګ د شاتلنو سره مل وو، خو تاسو باید په خپلو لاسته راوړنو ونازیرئ. دا لاسته راوړنې به په افغانستان کې د دوامدارې سولې د ودې لپاره د بنسټ کار ورکړي.

د ۲۰۰۴ کال د اکتوبر په میاشت کې په لسګونو کلونو کې د لومړي ځل لپاره بنځي وتوانېدې چې خپله رایه وکاروي. په ۲۰۰۷م کال کې د افغانستان د بنځو لپاره د ملي کاري پلان جوړېدې او په ۲۰۰۹م کال کې د بنځي پر علیه د تاوتریخوالي د منع قانون په انفاذ سره افغان قانون د پام وړ پرمختګ وکړ. په ۲۰۱۱م کال کې بنځو د پارلمان اته ویشت په سلو کې چوکۍ درلودې. همدا تیر کال، د نړیوالو بسپنه ورکونکو سره د توکيو په کنفرانس کې بنځو د افغاني مدني ټولني په استازیتوب کې ستره ونډه ولوبوله.

سره لدې چې ستاسو پرمختګ الهام ورکونکي دي، مونږ د هغو لویو ننګونو هم خبر یو چې بنځي او نجوني ورسره مخ دي. د افغانستان د عامې روغتیا د ۲۰۱۰م کال څیړنې وموندله چې یو ویشت سلنه افغاني نجوني د پنځلس کلني څخه ترمخه واده کيږي. د کوچنیټوب ودونه په څرګند ډول په نجونو کې د زیږون د فیستولونو د رامنځته کیدو خطر زیاتوي او په کوچنیوالي کې ددوي د زده کړې مخه نیسي. یواځي شل سلنه نجوني چې د پنځلس او څلورویشت کلونو ترمنځ عمر لري لیک او لوست کولای شي. د څلورمې برخې څخه هم لږې بنځي د زیږون د ماډرو اشخاصو په شتون کې زیږون کوي او د میندو په مړینه کې افغانستان ۱۵۸م ځای لري.

څنګه چې تاسو د برابرې فرصتونو، برابر ګډون، او د قانون لاندې د برابرې ساتنې لپاره جګړې ته دوام ورکوی، مونږ متعهد یو چې د ستاسو تر څنګ ودریږو. مونږ په ټینګه دا باور لرو چې زده کړې، اقتصادي بډاینې، او ټولنیز فعالیت ته د بنځو او نجونو د لاسرسی پراختیا به نه یواځې خانګړې جلی، بلکه د هغې ګردې ټولني ته ګټه ورسوي.

څنګه چې نړیواله ټولنه او د افغانستان دولت د ۲۰۱۴ څخه وروسته عصر ته د تلو په حال کې دي، مونږ لوز کوو چې د هغو تڼ لارو (پالیسیو) او کړنلارو (پروګرامونو) ملاتړ ته دوام ورکوو چې د بنځو او نجونو د پیاوړتیا لامل ګرځي.

په درنښت